

[Udenrigsministeren.]

anerkendelsen af såkaldte økonomiske zoner af indtil 200 sømils bredde. Inden for disse zoner skal kyststater have eneret til fiskeri og udnyttelse af kontinentalsoklen. Der er allerede konstateret et bredt flertal bag zonebegrebet. Den danske delegation må derfor have til opgave at deltage i drøftelserne om den nærmere udformning af zonebegrebet og på grundlag af zonebegrebet på én gang bedst muligt varetage de samlede danske, syddanske kan vi sige, færøske og grønlandske interesser.

Regeringen vil gøre en indsats for at få bred parlamentarisk tilslutning til FN-politikken. Regeringen er indstillet på i den tidligst mulige fase af behandlingen af vigtige sager at orientere folketinget og høre partiernes meninger. Jeg vil også for at nævne en helt konkret ting gerne indbyde partiernes udenrigspolitiske ordførere til en orientering og en drøftelse, så snart beretningen fra FN's 29. generalforsamling foreligger, vel om 3 uger. For allerede at svare på ét spørgsmål, der traditionen tro vil blive stillet senere, nemlig hvorfor den ikke foreligger til debatten, kan jeg sige, at den kommer altså lidt tidligere end sædvanlig, og at vi har ladet forordet uddele. Så er i hvert fald det spørgsmål foreløbig besvaret.

Med hensyn til samarbejdet med udviklingslandene kan jeg i øvrigt henvise til den plan for Danmarks statslige bistand til disse lande for den kommende 5 års periode, som i overensstemmelse med bestemmelserne i loven om internationalt udviklingssamarbejde er fremlagt for folketinget. Ifølge denne plan vil det ofte omtalte mål for vores bistand på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet blive nået i 1980. Planen er i øvrigt ganske omfattende og detaljeret. Jeg skal ved denne lejlighed undlade at komme ind på enkeltheder, men henvise til planen. Der er ingen væsentlige ændringer i vor bistandspolitik. Det bør dog nævnes, at vi vil udvide kredsen af modtagerlande med Angola, med Moçambique og med Guinea-Bissau. Det er områder, som vi forud for deres selvstændighed har ydet hjælp til under den særlige bevilling for humanitær og uddannelsesmæssig støtte gennem internationale organisationer og til frihedsbevægelser. Jeg kan ikke lade være med i lys af den sidste udvikling at føje til: bevægelser, hvis ledere

vi kender, og som nu sidder med ansvaret for deres landes politik og deres landes økonomiske udvikling.

Ud over dette ønsker jeg her blot at bekræfte regeringens positive holdning til samarbejdet med udviklingslandene, som fortsat er en betydningsfuld del af dansk udenrigspolitik.

I denne sammenhæng vil jeg også pege på den historiske aftale mellem EF og 46 udviklingslande i Afrika, i Karibien og Stillehavsområdet, der for få dage siden blev indgået i Lomé. Aftalen er et vidnesbyrd om den åbenhed over for de nye lande, som vi fra dansk side altid har virket for.

Midt i vore egne problemer må vi ikke glemme det særlige behov for bistand til de hungerramte områder i verden. Der er på en række områder søgt om og opnået finansudvalgets tilslutning til særlige bevillinger, der står i forbindelse med den meget alvorlige fødevarer-situation. I forhold til behovene er det selvfølgelig kun beskedne beløb, der er tale om, men vi er dog med til på denne måde at yde et bidrag til lindring af noget af den nød, som vi ser i alt for rigt mål i den tredje verden.

Regeringen er indstillet på i løbet af forholdsvis kort tid at yde nye bidrag til nogle af de lande, der er hårdest ramt af fødevarer-mangel.

Regeringen konstaterer med megen bekymring, at krigshandlingerne i Indokina fortsætter nu mere end 2 år efter indgåelsen af fredsaftalerne. Vi vil derfor indtrængende appellere til alle aftaleparter om nøje at overholde aftalerne i deres helhed, standse krigshandlingerne, udlevere resterende krigsfanger og civile politiske fanger, sådan at betingelserne kan blive tilvejebragt for den politiske løsning i Vietnam, som er forudsat i aftalerne.

Regeringens ønske om så nøje som muligt at følge udviklingen og i videst muligt omfang at medvirke til lindring af nød finder udtryk i vort bistandsprogram og vor beredvilighed til inden for de rammer, som hensynet til dansk anerkendelsespolitik afstikker, at videreføre og udbygge vore kontakter med alle konfliktens parter, også som hidtil med repræsentanter for PRG.

Danmark, som for øjeblikket er medlem af FN's koloniudvalg, har med tilfredshed fulgt den igangværende afvikling af det